

ministeriet selv afgjøre, om de særlige Forhold ere tilstede eller ikke. Jeg kjenner flere Tilfælde, hvor man flere Gange har gjort for-gjædes Anstrengelser for at blive stilt ad, men det er ikke lykkedes. Det undrede mig at see, at dette Forslag af Ministeren er tiltraadt af Udvalget; men efter den ærede Ordførers Udtalelser har denne Tiltrædelse jo ikke nogen indgribende Betydning, idet han motiverede den derhen, at det kun var for at give Thinget Leilighed til at berigtige en formeentlig Misforstaaelse. Jeg vil nu håabe, at det ingen Misforstaaelse har været. Saavidt jeg erindrer, blev Forslaget om at udstyre disse Ord vedtaget med 37 Stemmer mod 19, og om der end skulde have været nogen Misforstaaelse tilstede hos enkelte Medlemmer, har jeg dog det Haab, at der ikke har været Misforstaaelse hos saa Mange, at et modsat Resultat denne Gang vil komme tilstede. Forslaget under Nr. 13 vilde ogsaa efter mit Skøn have egnethed til flere Afstemningspunkter, men imidlertid staaer det nu under Tøt. Jeg er saa heldig at kunne stemme for alle Delene deraf, og jeg skal tillade mig ganske kort at anbefale Forslaget. Det hænger sammen med det hele Beskatningssystem. Den første Deel af Forslaget gaaer ud paa at give Bestemmelsen en foreløbig Charakter, og derimod har jeg ikke Noget at erindre; at forandre 5 til 3 peger jo hen i en lignende Retning. Den sidste Deel af Forslaget er unægteligt den væsentligste; den vil have disse Ord ud, at en bestemt Dvotadeel af det omhandlede Beløb skal lignedes paa Formue og Leilighed. Jeg troer ogsaa, at dette godt kan gaae ud, og at man gjør bedst i at overlade det til Communalbestyrelsen, hvor stor en Deel af det hele Beløb der skal lignedes paa Formue og Leilighed. Saavidt mig bekjendt er der Communer, der ikke lignedes en eneste Skilling paa Formue og Leilighed, endstjondt det er paabudt ved Lov. Disse Communer's Regnskaber ere, saavidt jeg veed, uden Indsigelse fra Amtsrådets Side bleve godkjendte, og naar Amtsrådet og samtlige Sognebeboere derom ere enige, forekommer det mig, at der Intet kan være i veien for, at det kan vedblive at gaae. Jeg maa som sagt, stemme for hele Forslaget under Nr. 13. —

Forslaget under Nr. 18 er jo det vigtigste af den hele Række af Forslag, der er stillet. Jeg skal stemme for det, endstjondt det gjør mig ondt, at Ministeren holder saa haardt paa ikke at faae disse Skattebestemmelser ind i Loven. Jeg skal stemme derfor, da jeg hører til dem, der mene, at Loven ogsaa uden disse Paragrafer er et saa stort Fremskridt, at jeg ikke vil risikere at tabe det og sætte det ud i en ubis Fremtid, naar vi skulle vinde disse Goder, der nu ere stillede i Udsigt. Jeg skal i saa Henseende nævne Lovforslagets § 18. Selv om Loven indskrænkedes til § 18, vilde jeg betragte den som et stort Fremskridt. Det er en stor Lettelse for vedkommende Communalbestyrelse at have Alt samlet under Tøt; det er et saa stort Fremskridt, at dette alene vilde være noget værd. Men imidlertid kan jeg ikke andet end beklage, at den høitærede Sundhedsminister holder saa haardt paa ikke at optage disse Skatteparagrafer. Hvad der nylig blev udtalt af den ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Hage) med Hensyn til den kommunale Beskatning, kan jeg paa ingen Maade være enig i. Jeg troer, at naar man skal tænke sig i den enkelte Commune at ramme Skatteevnen saa nær som det er muligt, skal man give vedkommende stedlige Bestyrelse et vist Spillerum og ikke opstille altfor strenge Regler; thi hvilke Regler man end opstiller for en Communalbeskatning, der skal gjælde for alle Landets Communer, vilde de dog ikke komme til at passe saa godt, som naar den stedlige Bestyrelse kan tage Hensyn til mangfoldige Ting, der kunne være tilstede, og som vi her ikke kunne give Regler for. Dette er ogsaa Grunden, hvorfor jeg stadig har holdt paa og fremdeles vil holde paa, at en vis Deel af de kommunale Udgifter i Communen lignedes paa Formue og Leilighed efter vedkommende Bestyrelses Skøn, og i saa Henseende har jeg aldeles ingen Frygt for, at de skulle misbruge deres Myndighed. Jeg holder mig overbevist om, at Folkets sunde Sands og Takt vil føre med sig for Fremtiden, at disse Bestyrelser faae den Overbeviisning, at ved at handle urigtigt og uklogt undergrave de sig selv. De fremgaae af Folkets frie Valg og have som sagt en Rund-